

Vatsjajana
KAMA SUTRA

VATSJAJANA

*Kama
Sutra*

Sa engleskog preveo:

Dragan Golubović

2019.

Naslov originala
Vatsyayana
THE KAMA SUTRA

Izdavač
Miba books, DOO
Dušana Vukasovića 33, Beograd

Za izdavača
Miloš Seferović

Urednik
Žana Jevtić

Prevod
Dragan Golubović

Lektura i korektura
Ivana Stijović

Priprema za štampu
Aleksandar Petrović

Plasman za Srbiju
011/713-80-36
065/2783-448

Tiraž
1.000 primeraka

Štampa
Neven, Beograd

www.mibabooks.rs

DEO I

UVOD

PREDGOVOR

Pozdrav darmi, arti i kami

Na početku Gospodar svih živih bića stvorio je muškarca i ženu i dao im pravila kojima se u sto hiljada poglavlja u obliku zapovesti uređuje njihov život u odnosu na darmu (Darma – osvajanje verskih zasluga; to je jedan od četiri životna cilja ili zadatka muškarca (zajedno sa artom, kamom i mokšom)), artu (Arta – zadbijanje imovine, bogatstva itd.) i kamu (Kama – ljubav, zadovoljstvo i uživanje čula (te tri reči se zadržavaju u originalnom obliku, mada bi mogle biti prevedene kao vrlina, bogatstvo i zadovoljstvo). Neke od tih zapovesti, tj. one koje se odnose na darmu posebno je uradio Svajambu Manu; zapovesti vezane za artu sakupio je Brihaspati, a zapovesti kame obradio je Nandi, Mahadevin sledbenik u hiljadu poglavlja.

Te „Kama sutra“ (izreke o ljubavi), koje je zapisao Nandi u hiljadu poglavlja, obradio je Švetaketu, Udvalakin sin, u skraćenom obliku od pet stotina poglavlja, pa je taj rad na sličan način Babravja, stanovnik zemlje Pnačale (južno od Delhija), sažeo na sto pedeset poglavlja. Tih stotinu i pedeset poglavlja zatim je zajedno podejleno na sedam glava ili delova sa odvojenim naslovima:

1. Sadarana (opšte teme)
2. Samprajogika (zagrljaji itd.)

3. Kanja Samprajuktata (jedinstvo muškarca i žene)
4. Barjadikarika (o svojoj supruzi)
5. Paradika (o tuđim suprugama)
6. Vajsika (o kurtizanama)
7. Aupamišadika (o veštini zavodjenja, napicima, lekovima itd.)

Šesti deo tog rada napisao je Dataka na zahtev javnih žena iz Pataliputre (Patna), a Čarajana je obradio njegov prvi deo. Ostale delove napisali su:

- Suvamanaba (drugi deo),
- Gotakamuka (treći deo),
- Gonardija (četvrti deo),
- Gonikaputra (peti deo) i
- Kučumara (sedmi deo).

Tako je do tog rada, čije su delove pisali razni autori, bilo gotovo nemoguće doći, zatim, delovi koje su napisali Dataka i ostali odnosili su se na različite teme jedne celine i, najzad, pošto je prvobitni rad Babravje bilo teško savladati zbog njegove dužine, Vatsjajana je svoj rad sažeo kao zbir svih tih radova gore navedenih autora.

I DEO: UVOD

- I Predgovor
- II Razmišljanja o osvajanju Vrline, Bogatstva i Ljubavi
- III O proučavanju šezdeset i četiri umetnosti
- IV O uređivanju kuće i kućnom nameštaju; o svakodnevnom životu građanina, njegovim prijateljima, zabavama itd.
- V O ženama sa kojim građanin može da ima vezu, o prijateljima i kuririma.

II DEO: O SEKSUALNOM SJEDINJAVANJU

- I Vrste sjedinjavanja, prema dimenzijama, snazi želje i vremenu, i o različitim vrstama ljubavi
- II O zagrljaju

- III O poljupcima
 - IV O pritiskanju noktima ili grebanju
 - V O ujedanju i načinima vođenja ljubavi koje treba koristiti sa ženama iz raznim zemalja
 - VI O raznim načinima ležanja i različitim vrstama opštenja
 - VII O raznim načinima udaranja i o zvucima koji im odgovaraju
 - VIII O ženama koje igraju ulogu muškaraca
 - IX O prihvatanju penisa ustima
 - X Kako početi i kako završiti opštenje
- Razne vrste opštenja i ljubavne svađe

III DEO: KAKO SE OSVAJA SUPRUGA

- I Razmišljanja o veridbi i braku
- II O stvaranju poverenja kod devojke
- III Udvaranje i izražavanje osećanja spoljnim znacima i delima
- IV O tome šta treba da radi samo muškarac da bi osvojio devojku i šta treba da radi devojka da bi osvojila i potčinila muškarca
- V O raznim oblicima braka

IV DEO: O SUPRUZI

- I O tome kako živi poštena žena i o njenom ponašanju kad joj je muž odsutan
- II O ponašanju najstarije supruge prema drugim suprugama svog muža i o ponašanju mlađe supruge prema starijima i o ponašanju preudate device-udovice; o supruzi koju njen muž ne voli; o ženama u kraljevskom haremu; o mužu koji ima više suprugama.

V DEO: O SUPRUGAMA DRUGIH LJUDI

- I O osobinama muškaraca i žena i o tome zašto žene odbijaju obraćanje muškaraca. O muškarcima koji imaju uspeha kod žena i o ženama koje je lako osvojiti
- II O upoznavanju sa ženom i o naporima da se ona osvoji
- III Ispitivanje ženskog raspoloženja
- IV O posredovanju
- V O ljubavi viđenijih ljudi sa suprugama drugih muškaraca
- VI O ženama iz kraljevskog harema i o čuvanju sopstvene supruge

VI DEO: O KURTIZANAMA

- I O tome zašto kurtizana voli muškarce; kako da pridobije poželjnog muškarca i o muškarcu koga vredi upoznati
- II O kurtizani koja živi sa muškarcem kao njegova supruga
- III O načinima sticanja novca; o znacima zamora kod ljubavnika i kako se takvog ljubavnika rešiti
- IV O ponovnom sjedinjenju sa bivšim ljubavnikom
- V O različitim dobicima
- VI O dobicima i gubicima, o uzgrednim dobicima i gubicima, o sumnjama; i najzad, o raznim vrstama kurtizana

VII DEO: O TOME KAKO PRIVUĆI DRUGE

- I O ličnom nakitu, o potčinjavanju tuđih srdaca i o lekovitim namicima
- II O tome kako se stvara želja i kako povećati penis. Razni ogledi i recepti.

O POSTIZANJU DARME, ARTE I KAME

Čovek čiji je život određen da traje stotinu godina treba da koristi darmu, artu i kamu u raznim dobima svog života i to tako da one budu u skladu i da se nikako ne sukobljavaju. U detinjstvu treba da uči, u mladosti i srednjem dobu da pokuša da postigne artu i kamu, a u starosti da primeni darmu i tako pokuša da dostigne mokšu, odn. oslobođenje od daljeg preseljenja duše. Ili može, s obzirom na nestalnost života, da ih koristi kada je to potrebno. Ali jedna stvar je važna: neophodno je da bude posvećen učenju sve dok ne završi školovanje.

Darma je poslušnost prema naredbi Šastre ili Svete knjige Indusa da treba raditi neke stvari kao što je prinošenje žrtava, koje se u principu ne rade, jer ne pripadaju ovom svetu i ne daju neke vidljive rezultate; ili da određene stvari ne treba raditi, npr. jesti meso, što se često radi, jer to pripada ovom svetu i ima za posledicu vidljive rezultate.

Darmu treba učiti iz Šrutija (Svetih knjiga) i od njihovih poznavalaca.

Arta je sticanje znanja, zemlje, zlata, stoke, bogatstva, potrepština i prijatelja. Tu spada i čuvanje stečenog kao i množenje onoga što se čuva.

Artu treba učiti od kraljevskih službenika kao i od trgovaca koji su vešti u svom poslu.

Kama je uživanje u stvarima koje mogu da se oseće sa pet čula: sluhom, dodirom, vidom, ukusom i njuhom uz učešće uma i duše. Ovde važnu ulogu igra kontakt između organa kojim se oseća i objekta osećaja, a svest o zadovoljstvu koje proizlazi iz tog kontakta naziva se kama.

Kamu treba učiti iz Kama sutre (izreke o ljubavi) i iz iskustava drugih ljudi.

Kada darmu, artu i kamu posmatramo zajedno, svaka prethodna je bolja od one koja sledi, tj. darma je bolja od arte, arta je bolja od kame. Ali kralj bi uvek trebalo da koristi prvenstveno artu, jer ljudi samo od nje mogu da žive. Pošto kama predstavlja zanimanje javnih žena, one bi trebalo više da se drže nje nego ostalih dvaju. Sada slede izuzeci od tog opšteg pravila.

Prva primedba

Neki učeni ljudi kažu da je darmu najbolje učiti iz knjiga, pošto je ona vezana za stvari koje ne pripadaju ovom svetu. Isto se odnosi i na artu, jer se i do nje može doći samo primenom odgovarajućih materijalnih sredstava o kojima se znanje može steći samo učenjem i čitanjem. Ali pošto kamu upražnjavaju čak i zveri i pošto je ima svuda oko nas, ona ne zahteva nikakvo proučavanje.

Odgovor

To nije tačno. Pošto seksualni odnos zavisi od muškarca i žene, on zahteva od njih primenu odgovarajućih sredstava o kojima treba učiti iz Kama šastre. Uzrok nepriimenjivanja takvih sredstava koje nalazimo kod životinja leži u njihovoj prirodnosti, u tome što je ženka samo

u nekim periodima spremna na seksualni život kao i u tome što njihovom odnosu ne prethodi nikakva misao.

Druga primedba

Lokajatike (Lokajatike – materijalisti koji su verovali da je bolje imati jednu pticu u ruci nego dve na grani; to su pristalice materijalističke filozofije, lokajate, koju karakteriše bezbožništvo i zanimanje za ovozemaljski život.) kažu: Ne treba obraćati pažnju na verske propise jer oni daju rezultate tek u budućnosti, a pitanje je da li će rezultata uopšte i biti. Koji bi se ludak odrekao nečega što drži u svojim rukama i predao to u tuđe ruke? Štaviše, bolji je vrabac u ruci nego golub na grani, bolji je bakarni novčić koji je sigurno naš od zlatnika za koji nismo sigurni da ćemo ga dobiti.

Odgovor

To nije tačno. Prvo, Sveta knjiga koja propoveda upražnjavanje darne ne prihvata sumnju u toj oblasti. Drugo, žrtve koje se prinose za uništenje neprijatelja ili prizivanje kiše pokazale su se kao plodonosne. Treće, sunce, mesec, zvezde, planete i druga nebeska tela kao da smišljeno rade za dobro sveta. Četvrto, ovaj svet opstaje zbog toga što se poštuju pravila o četiri staleža ljudi i njihova četiri životna doba. (Kod starih Indusa postojala su četiri staleža: bramani ili sveštenici, kšatrije ili ratnici, vajšije ili poljoprivrednici i trgovci i šudra ili najniži stalež. Četiri životna doba su: život studenata bogoslovije, život domaćina, život pustinjaka i život sanjasija ili božjeg posvećenika.) Peto, i seme se baca

u zemlju sa nadom u buduću žetvu. Vatsjajana, dakle, misli da treba poštovati verske propise.

Treća primedba

Oni koji veruju da je sudbina glavni pokretač svega, kažu: „Ne treba se truditi da se obogatimo, jer bogatstvo ponekad izostaje bez obzira na naše napore, a neki drugi put se javlja samo od sebe. Sve je, dakle, u rukama sudbine kao gospodarice dobitka i gubitka, uspeha i poraza, radosti i bola.“ Tako vidimo da je Bali (Bali je bio opaki smrtnik koji je Indru svrgao sa prestola, da bi kasnije bio poražen od Višne u okviru svoje pete inkarnacije.), koga je sudbina stavila na presto Indre, od iste sile i skinut sa njega i samo sudbina može ponovo da ga vrati na to mesto.

Odgovor

Nije tačno. Pošto sticanje bilo koje stvari pretpostavlja prethodno ulaganje nekog ljudskog truda, može se reći da postizanje svih naših ciljeva odgovara sredstvima koja smo uložili u njih (čak i ako je suđeno da se nešto desi), iz čega proizlazi da onaj ko se ne potrudi neće ni osetiti sreću.

Četvrta primedba

Oni koji su skloni mišljenju da je arta vrhunsko dostignuće objašnjavaju to na sledeći način: ne treba težiti zadovoljstvima, jer ona predstavljaju prepreku upražnjavanju

darme i arte, koje su obe moćnije od njih, a ni viđeniji ljudi im nisu skloni. Zadovoljstva, takođe, donose i probleme i zbližavanje sa niskima; zbog njih čovek čini nepravde i gubi svoju čistoću; zbog njih on prestaje da razmišlja o budućnosti i postaje ravnodušan i lakomislen. I najzad zbog njih gubi poverenje ljudi oko sebe, niko ga više ne prihvata i svi počinju da ga preziru, čak i on sam sebe. Poznato je čak da su mnogi ljudi, koji su se u potpunosti predali zadovoljstvima, upropastili i sebe i svoje porodice. Tako je kralj Dandakja iz dinastije Bođa oteo kćer nekog bramana, ostvario svoje loše namere prema njoj i na kraju je propao i izgubio svoje kraljevstvo. I Indra je, obeščastivši Ahalju, propatio zbog toga. Na sličan način su moćni Kičaka, koji je pokušao da zavede Draupadi, i Ravana, koji je pokušao da potčini Situ, bili kažnjeni za svoje zločine. Oni su, kao i mnogi drugi, stradali zbog zadovoljstava kojim su se predali (Kažu da je Dandakja oteo iz šume kćerku bramana Bargave, pa ga je ovaj prokleo i njegovu kraljevinu su zatrpale ogromne količine prašine. Ahalija je i ne znajući prevarila svog muža mudraca Gautamu sa Indrom koji je uzeo njegov lik. Gautama je prokleo Indru, kome je onda izašlo hiljadu čireva po telu. Kičaka je bio brat kod koga su se Pandava prinčevi sklonili na godinu dana. Kičaku (lik iz speva „Mahabharata“) je ubio Bima zbog toga što je napastvovao Draupadi. Priča o ravani ispričana je u velikom indijskom spevu „Mahabharata.“).

Odgovor

Ova primedba ne stoji, zato što zadovoljstvima težimo podjednako kao i zdravlju organizma i hrani, jer su ona takođe neophodna za život. Ona su, štaviše, posledica

darme i arte. Zadovoljstvima se, dakle, treba predavati oprezno i umereno. Niko nije prestao da kuva zato što će prosjaci doći da traže hranu, ili da seje, jer će jeleni uništiti plod tog semena.

Isto tako, čovek koji upražnjava darmu, artu i kamu uživa u sreći na ovom i na sledećem svetu. Pametni ljudi rade sve što im neće naškoditi na onom svetu i što ne nosi opasnost po njihovo blagostanje. Treba činiti sve što je u skladu sa upražnjavanjem darne, arte i kame zajedno, ili bilo koje dve ili jedne od njih, ali ne treba raditi ništa što vodi upražnjavanju jedne od njih na štetu preostalih dvaju.

O UMETNOSTIMA I NAUKAMA KOJE TREBA IZUČAVATI

Čovek treba da izučava Kama sutru i njene veštine i nauke kao dopunu izučavanjima nauka i veština dar-me i arte. Trebalo bi čak i mlade devojke pre braka da izučavaju Kama sutru sa svim njenim veštinama i naukama, a kada se udaju da to, uz pristanak svojih muževa, nastave.

Neki učeni ljudi protive se ovome govoreći da žene ne bi trebalo da proučavaju Kama sutru, pošto im nije dozvoljeno ni učenje drugih nauka.

Ali Vatsjajana ne misli tako, jer žene već poznaju upotrebu Kama sutre iz Kama šastre, tj. nauke o kami. Štaviše, kao i u mnogim drugim slučajevima, važi i ovde da je samo nekolicina upoznata sa pravilima i zakonitostima na kojima se zasniva nauka, iako je njena upotreba poznata svima. Tako Jadnike, oni koji prinose žrtve, koriste u svojim obraćanjima raznim božanstvima odgovarajuće reči, iako ne znaju njihovo poreklo, niti poznaju gramatiku. Zatim, ljudi obavljaju određene dužnosti onih dana koji se odrede astrološki, iako se ne razumeju u astrologiju. Slično tome, konjanici i jahači slonova krote i dresiraju te životinje bez ikakvog znanja nauke o dresiranju životinja, samo na osnovu iskustva. Isto tako stanovnici najudaljenijih pokrajina poštuju zakone svog kraljevstva po iskustvu i zato što iznad sebe imaju kralja, i ni iz jednog drugog razloga.

Iz iskustva znamo da su neke žene poput kćeri vladara i njihovih ministara i javnih žena dobro upoznate sa Kama šastrom.

Žena, dakle, treba da nauči Kama šastru ili barem deo nje, koristeći iskustvo neke poverljive prijateljice. Trebalo bi sama da prouči šezdeset i četiri veštine koje čine deo Kama šastre. Učiteljica treba da joj bude neka od sledećih osoba: dadiljina kćerka koja je odrasla sa njom i već je udata, vrlo poverljiva prijateljica, sestra njene majke (tj. njena tetka), stara služavka, prosjakinja koja je ranije živela sa njenom porodicom ili njena rođena sestra kojoj se uvek može verovati.

Evo spiska znanja koja treba sticati uz proučavanje Kama sutre:

- Pevanje
- Sviranje na muzičkim instrumentima
- Igranje
- Igranje, pevanje i sviranje zajedno!
- Pisanje i crtanje
- Tetoviranje
- Ulepšavanje i ukrašavanje idola pirinčem i cvećem
- Prostiranje i pravljenje ležaja od cveća ili prostiranje cveća po zemlji
- Bojenje zuba, odeće, kose, noktiju i tela, tj. ukrašavanje, šaranje i oslikavanje
- Utiskivanje ukrasnog stakla u pod
- Veština spremanja kreveta i prostiranja tepiha i jastuka za počinak
- Sviranje sa čašama sa vodom

Poštovana javna žena, obdarena lepotom i drugim dobrim osobinama, i upućena u navedene veštine zove se ganika, što znači javna žena visokih kvaliteta i ona

dobija sve počasti od muškaraca. Čak je poštuju i kralj i učeni ljudi, svi traže njene usluge i ona postaje predmet poštovanja svih. Kraljeva kćer kao i kćer njegovog ministra upućena u ta znanja i veštine može da veže svog muža za sebe makar on imao i hiljade drugih žena osim nje. Isto tako žena može, ukoliko ostane bez muža i nađe se u nevolji, čak i u stranoj zemlji, lako da se izdrži uz pomoć tih znanja i veština. Žena je privlačna i kad je samo upoznata sa njima, a od samog slučaja zavisi koliko će da iskaže svoje znanje. Muškarac koji poseduje ta znanja, vešt na rečima i prijatnog ponašanja, brzo osvaja ženska srca i u slučaju da ih koristi veoma kratko vreme.

ŽIVOT GRAĐANINA

Završivši obrazovanje, čovek sa bogatstvom koje je dobio na poklon, osvojio, stekao trgovinom ili ulaganjem ili nasledio od svojih predaka, treba da postane kućevlasnik i da nastavi da živi životom građanina. Treba da kupi ili sagradi kuću u gradu ili nekom većem mestu u blizini dobrih ljudi ili negde gde se ljudi okupljaju. To boravište treba da se nalazi negde pored vode i da ima više prostorija sa različitim namenama. Okolo treba da bude bašta, a sama kuća da bude podeljena na spoljni i unutrašnji deo. Unutrašnji deo treba da pripadne ženama, dok u spoljnoj, lepo namirisanoj prostoriji treba da bude jedan lep i prijatan ležaj prekriven čistim, belim čaršavom, niži u sredini, ukrašen vencima i buketima cveća, sa baldahinom iznad i dva jastuka, na vrhu i na dnu. Tu bi trebalo da bude još jedan kauč sa stolicom pri vrhu na kojoj će stajati mirišljave masti za noć, zatim cveće, posude sa melemom za oči i drugim mirišljivim supstancama za osvežavanje usta kao i kora limunovog drveta. Na podu pored kauča treba da stoji i posuda za pljuvanje i kutija sa ukrasima, zatim leut koji visi sa klina napravljenog od slonovog zuba, tabla za crtanje, posuda sa mirisom, nekoliko knjiga kao i nekoliko venčića od žutih cvetova amaranta. U blizini kauča, na podu treba da se nalazi jedna okrugla stolica, kolica-igračka i tabla za igru kockicama; napo-lju, ispred spoljne sobe treba da stoji kavez sa pticama kao i posebno mesto za pređenje, rezbarenje i slične

poslove. U bašti bi trebalo da bude jedna kružna, kao i jedna obična ljuljaška, zatim senica od puzavica, prekrivena cvećem, u koju može da se postavi cvetna gradica za sedenje. Kada domaćin ujutru ustane i izvrši nuždu, treba da opere zube, namaže se određenom količinom masti i mirisa po telu, stavi na sebe nekoliko ukrasa kao i melem za oči na kapke i ispod očiju, oboji usne alaktakom (Alaktaka – boja za usne, dobija se od laka) i zatim se pogleda u ogledalo. Pošto pojede betelovo lišće kao i druge stvari koje daju miris ustima, neka počne da radi svoje svakodnevne poslove. Treba da se kupa svakodnevno, da maže telo uljem svakog drugog dana, da nanosi neku penušavu tečnost na sebe svaka tri dana i da brije glavu (uključujući lice) svakog četvrtog dana, a ostale delove tela svakih pet do deset dana. Sve to treba raditi redovno kao i otklanjati znoj ispod pazuha. Obroke, po Čarajani, treba da uzima u toku prepodneva, zatim popodneva i uveče. Posle doručka treba učiti papagaje i druge ptice da govore, a zatim se posvetiti borbama petlova, prepelica i ovnova. Jedno vreme se treba posvetiti pitamardama, vitama i vidušakama (likovi koji se često sreću u indijskoj drami iz starih vremena), a zatim se predati podnevnom snu. Posle toga, kad se domaćin probudi, obuče i ponovo stavi ukrase na sebe, treba tokom popodneva da razgovara sa svojim prijateljima. Uveče neka se peva, a zatim domaćin zajedno sa prijateljem treba da sačeka u svojoj, već ukrašenoj i namirisanoj sobi dolazak žene koja će mu možda pripasti, a može i da pošalje neku ženu da je dovede ili sam pođe po nju. Kad ona stigne u njegovu kuću, on i njegov prijatelj treba da joj poželee dobrodošlicu i zabave je lepim i prijatnim razgovorom. Tako se završavaju dnevne obaveze. Sledeće stvari treba povremeno raditi zbog zabave i rasonode:

- održavati proslave u čast raznih božanstava
- priređivati društvene skupove za muškarce i žene zajedno
- praviti zabave uz piće
- ići na izlete i druge društvene događaje.

Proslave

Određenog, povoljnog dana građani treba da se okupe u hramu Sarasvati. (Sarasvati – obožavana je kao pokroviteljica lepih umetnosti, naročito muzike i govorničtva, zatim pronalazačica sanskrita itd. Ona je boginja sklada, rečitosti i jezika, nekako slična Minervi.) Tu treba proveriti sposobnosti pevača i ostalih, koji su možda nedavno stigli u grad, a sledećeg dana podeliti im nagrade. Oni zatim mogu biti zadržani ili otpušteni, zavisno od toga da li se njihov nastup građanima svideo ili nije. Građani treba da budu složni u dobru i u zlu, a dužnost im je da pokažu gostoljubivost prema strancima koji dođu kod njih. Svega što je ovde rečeno treba se pridržavati i prilikom drugih proslava, u čast drugih božanstava, prema običajima koji vladaju.

Društveni skupovi

Kada ljudi istih godina, talenata, obrazovanja kao i opštih sklonosti, i sklonosti prema istim zabavama, sede u društvu javnih žena ili na skupu građana ili kod jednog od njih i razgovaraju među sobom, to se naziva sedenje u društvu ili društveno okupljanje. Teme razgovora mogu biti završavanje stihova koje je počeo neko drugi i međusobno takmičenje u poznavanju raznih veština. Tu se

odaju priznanja i lepim ženama, ženama koje vole iste stvari koje vole i muškarci i koje znaju da privuku pažnju.

Zabave uz piće

Muškarci i žene treba da se viđaju jedni kod drugih i da piju. Tu muškarci treba da podstiču javne žene na piće, a i sami da piju pića gorkog i oporog ukusa kao što su madhu, ajreja, sara i asava ili napitke koji se prave od kore raznog drveća, divljeg voća i lišća.

Odlasci u vrtove i na izlete

Kad se prepodne odenu, muškarci treba da jašu do vrtova u društvu javnih žena i u pratnji slugu. Završivši tu sve dužnosti za taj dan, pošto su proveli vreme u raznim zabavama kao što su borbe prepelica, petlova i ovnova i druge predstave, popodne treba na isti način da se vrate kući donoseći sa sobom bukete cveća itd. Isto se odnosi i na letnje kupanje u vodi iz koje su prethodno uklonjene gadne i opasne životinje, a koja je ograđena sa svih strana.

Ostali društveni događaji

Noć provedena u igranju kockicama, izlazak po mesečini, proslava u čast Dana proleća, branje mladica i plodova drveta mango, jedenje lotosovih vlasi, jedenje mladih klipova kukuruza, šumski izleti u vreme listanja drveća, udakakašvedika ili igre u vodi, uzajamno kićenje cvetovima nekog drveća, uzajamno gađanje cvetovima

kadamba drveta i mnoge druge igre mogu biti poznate u celoj zemlji, a neke samo u nekim njenim delovima. Građani treba uvek da se zabavljaju ovim i sličnim igrama. Navedene zabave mogu se upražnjavati nasamo i u društvu javne žene ili može ona da ih organizuje sa svojim služavkama ili građanima. Pitamarda je siromah čovek bez ikoga svoga na svetu, čija su jedina imovina malika (malika – sedište u obliku slova T), penušava tečnost i crveno sukno, a koji dolazi iz dobre zemlje i razume se u mnoge stvari. Podučavajući druge tim stvarima, biva primljen u društvo građana kao i u boravište javnih žena. Vita je čovek koji uživa u svom bogatstvu, zemljak građana sa kojima se druži, dobar domaćin, oženjen i poštovan među građanima i u boravištima javnih žena. Vidušaka (zvan i Vajhasaka, tj. onaj koji zasmehava) je neko ko je vešt samo u nekim stvarima i šaljivdžija kome svi veruju. Ta tri lika uvek učestvuju u zapletima i raspletima između građana i javnih žena. To se odnosi i na prosjakinje, žene obrijane glave, preljubnice kao i ostarele javne žene koje znaju svakakve veštine. Tako bi građanin, koji živi u svom gradu ili selu i koga svi poštuju, trebalo da se druži sa cenjenim ljudima iz svog staleža. Treba da razgovara i da se viđa sa svojim prijateljima i čini im dobro, a učestvujući sa drugima u raznim događajima tako podstiče i njih da na isti način pomažu jedni drugima. Evo stihova i o tome: „Građanin koji govori, ali ne isključivo, na sanskritu, i koji ne koristi samo narečje svoje zemlje, razgovarajući o raznim temama u društvu, stiče veliko poštovanje. Mudri ne bi trebalo da se druže sa onima koje društvo odbacuje, koji ne prihvataju nikakva pravila i koji misle zlo drugima. A obrazovan čovek, koji živi u društvu koje poštuje želje naroda i želi samo zadovoljstva, poštovan je u tom svetu.“

O ŽENAMA SA KOJIMA GRAĐANI MOGU DA SE DRUŽE, O PRIJATELJIMA I KURIRIMA

Kad kamu upražnjavaju ljudi iz sva četiri staleža prema pravilima iz Svete knjige (tj. u zakonitom braku) sa devicama iz sopstvenog staleža, onda oni tako stiču zakonito potomstvo i dobar glas što nije u suprotnosti sa običajima sveta. Ali upražnjavanje kame sa ženama iz viših staleža kao i sa onima koje su već bivale sa drugima, čak i ako pripadaju istom staležu, je zabranjeno. A upražnjavanje kame sa ženama iz nižih staleža, ženama odbačenim od sopstvenog staleža sa javnim kao i dva puta udatim ženama ne preporučuje se i ne može da se brani. Cilj kame sa tim ženama je samo zadovoljstvo.

Postoje tri vrste najika (to su sve žene sa kojim može da se uživa bez greha; žena u seksu ima dva cilja: uživanje i potomstvo; svaka žena sa kojom uživanjem bez greha može da se postigne jedan od ta dva cilja jeste najika): devojke, žene koje su se dva puta udavale i javne žene. Gonikaputra tvrdi da postoji i četvrta vrsta najika, a to su žene kojima se obraća u posebnim prilikama, iako su udate za nekog drugog. A evo kako muškarac razmišlja u takvim prilikama:

„Ova žena je samovoljna i u njoj su uživali mnogi osim mene. Znači, mogu slobodno da joj se obratim

kao i javnoj ženi mada pripada višem staležu, a da ne prekršim pravila darne.“

Ili ovako: „Ova žena se dva puta udavala i bila je sa drugima; znači, nema razloga da joj se ne obratim.“

Ili: „Ova žena je osvojila srce svog velikog i moćnog muža i zavladala njime koji je prijatelj mog neprijatelja; ako se, dakle, spoji sa mnom, učiniće da njen muž okrene leđa mom neprijatelju.“

Ili: „Ova žena će preokrenuti svog muža, koji je vrlo moćan, na moju stranu, jer mi je sada nesklon i hoće da mi naškodi.“

Ili: „Sprijateljivši se sa ovom ženom učiniću nešto jednom svom prijatelju ili ću moći da utičem na propast jednog neprijatelja ili ću postići neki drugi krupan cilj.“

Ili: „Pošto se spojim sa ovom ženom ubiću njenog muža i tako zadobiti njegovo ogromno bogatstvo za kojim žudim.“

Ili: „Moje sjedinjenje sa tom ženom ne krije nikakvu opasnost, a doneće mi bogatstvo koje će mi, zbog siromaštva i nemogućnosti da se izdržavam, biti veoma potrebno. Tako ću bez teškoća zadobiti njeno veliko bogatstvo.“

Ili: „Ta žena me voli svim srcem i zna sve moje slabe tačke; dakle, ako odbijem da se spojim sa njom razglasiće moje slabosti i okaljati mi karakter i ugled. Ili će protiv mene izneti neku opaku optužbu od koje neću moći da se odbranim i upropastiće me. Ili će svog moćnog muža, na koga ima uticaj, okrenuti protiv mene i on će se udružiti sa mojim neprijateljem što će možda i sama da učini.“

Ili: „Muž ove žene je obeščastio moju suprugu, a ja ću mu vratiti uvredu tako što ću da zavedem njegovu suprugu.“

Ili: „Uz pomoć te žene ubiću kraljevog neprijatelja, koji se sklonio kod nje, a koga mi je kralj naredio da ubijem.“

Ili: „Ona ima moć nad ženom koju volim. Znači, uz pomoć njenog uticaja moći ću da dođem do svoje voljene.“

Ili: „Ta žena će mi dovesti devojkicu, bogatu i lepu do koje je teško doći i koja se nalazi u vlasti drugog.“

Ili: „Moj neprijatelj je prijatelj muža ove žene, pa ću učiniti da se ona udruži sa njim i tako izazvati neprijateljstvo između njih dvojice.“

Iz tih i sličnih razloga dozvoljeno je obraćati se suprugama drugih muškaraca, ali ne sme se zaboraviti da je to dozvoljeno samo iz posebnih razloga, a ne zbog čiste fizičke želje.

Čarajana misli da u datim okolnostima postoji i peta vrsta najike, a to je žena koja se viđa sa ministrom ili mu povremeno pruža usluge; ili udovica koja zadovoljava muške potrebe onoga sa kim se druži.

Suvarnanaba dodaje da se žena koja provodi uzdržani život udovice može smatrati šestom vrstom najike.

Gotakamuka tvrdi da kćerke javnih žena ili služavke koje su još uvek device spadaju u sedmu vrstu najika.

Gonardija kaže da sve žene iz dobrih porodica koje su prispele za udaju čine osmu vrstu najika.

Ove poslednje četiri vrste najika ne razlikuju se, međutim, mnogo od prve četiri vrste pošto nema posebnih razloga za obraćanje njima. Zbog toga Vatsajana kaže da postoje samo četiri vrste najika, tj. devojkice, žene koje su se udavale dva puta, javne žene i žene kojima se treba obraćati iz posebnih razloga.

Sledećim ženama ne treba prilaziti:

- gubavicama
- ludim ženama
- ženama odbačenim od svoje klase
- ženama koje ne čuvaju tajne

- ženama koje javno izražavaju želju za seksualnim odnosom
- izrazito belim ženama
- izražito crnim ženama
- ženama koje zaudaraju
- bliskim rođakama
- prijateljicama (porodice)
- ženama koje žive životom uzdržavanja
- supruzi rođaka, prijatelja, obrazovanog bramana i kralja. Babravjini sledbenici kažu da je svaka žena u kojoj je već uživalo pet muškaraca sasvim pogodna za uživanje. Ali Gonikaputra misli da bi i u tom slučaju supruge rođaka, obrazovanih bramana i kralja trebalo da budu izuzete. A sada, evo raznih vrsta prijatelja:
- onaj sa kojim ste se igrali u pesku, tj. prijatelj iz detinjstva
- onaj koji je vezan nekom obavezom
- onaj koji ima sličan karakter i voli iste stvari
- kolega u učenju
- onaj koji je upoznat sa vašim tajnama i manama i čije tajne i mane su poznate vama
- sin vaše dadilje
- onaj koji je odrastao sa vama
- nasledni, porodični prijatelj.

Te prijatelje treba da krasi ove osobine:

- da govore istinu
- da se vremenom ne menjaju
- da vas razumeju
- da su postojani
- da nisu zavidni
- da su odani
- da ne otkrivaju vaše tajne.

Čarajana kaže da građani treba da se druže sa peraćima, brijačima, kravarima, cvećarima, lekarima, prodavcima betelovog lišća, krčmarima, prosjacima, pitamardama, vitama i viduškama, kao i sa suprugama svih tih ljudi.

Kurir bi trebalo da ima sledeće osobine:

- spretnost
- hrabrost
- prepoznavanje namera ljudi po njihovom ponašanju
- da ne bude stidljiv ni zbunjiv
- sposobnost tačnog shvatanja onoga što drugi rade ili kažu
- lepo ponašanje
- svest o tome kada i gde nešto može da se uradi
- poslovnu sposobnost
- da brzo razmišlja
- da može brzo da primeni neki lek, tj. da mu sve bude pri ruci.

I ovaj deo završava se stihovima:

„Talentovan i mudar čovek koji ima prijatelje i ume da prozre namere drugih ljudi, a zna da odredi vreme i mesto za sve, može da osvoji veoma lako čak i neosvojivu ženu.“

DEO II

O SEKSUALNOM
SJEDINJAVANJU